

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.com/tinc-por-a-morir-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista/joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.vanguardia.com/cultura/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim."

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.nuvol.cat/2021/05/14/per-una-mort-seriosa-de-mateu-segarra-a-nuvol-cat/)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/2021/05/14/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-vilaweb/)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/2021/05/14/tinc-por-a-morir-entrevista-a-el-nacional/)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/2021/05/14/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia/)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/actualitat/cultura/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia_1_1022222222.html)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/03/15/1022222222)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/entretenimiento/2021/05/12/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/12/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista/joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia_1_1021231.html)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.vanguardia.com/cultura/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia_1_1021231.html)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/tinc-por-a-morir-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/1-tema/personajes/2023/03/29/11861441-joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia.html)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/tinc-por-a-morir-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/llibres/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/llibres/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/entrevista-a-joan-enric-barcelo)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/llibres/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/llibres/2021/03/15/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista/joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia_1_1021111.html)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/03/18/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia_1_1021111.html)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/entrevista-a-joan-enric-barcelo)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/tinc-por-a-morir-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/llibres/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/llibres/2021/03/15/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista/joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/11864441/entrevista-a-joan-enric-barcelo)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/2021/05/14/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/les-recompenses-a-la-vida-arriben-a-deshora-entrevista-a-joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.cat/cultura/llibres/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.lavanguardia.com/cultura/llibres/2021/03/15/Joan-Enric-Barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-La-Vanguardia)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Morir sabent poques coses

Els personatges d'aquests relats mostren el ventall d'emocios a les quals es capaç d'abocar-se l'ésser humà quan se sent conformat i es col·loca a segües, en aquella fina línia que separa l'extensió del ridícul. A *Morir sabent poques coses* hi ha dots que comencen arran de morts prematures, desitjantys amorosos, revoltes individuals, repens, desconnex i alguna porta oberta a l'esperança.

«Una exploració de les capes freàtiques del jo. Aquests contes reforcen la convicció que les forces centrals de la persona solen trobar-se en la mal anomenada perifèria.» Lluís Muntada

Joan Enric Barceló teixien un univers comú d'una liberalitat creativa sense límits, on la imersió blanca i el patetisme conviuen amb la totalitat i l'estranyesa. Aquests textos, abills i perspicaços, mostren la gran capacitat de l'autor per observar el comportament humà en tota la seva complexitat.

ISBN: 94-8

9789480093245 >

—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim."

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](#)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](#)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](#)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](#)

Ens visita el 24 de febrer de 2025

Joan Enric Barceló per parlar de *Morir sabent poques coses*

L'AUTOR:

Joan Enric Barceló (Vidreres, 1981) és músic, compositor i cantant. Llicenciat en filologia anglesa per la UAB i diplomat en interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona. És un dels fundadors i integrants actuals del grup musical Els Amics de les arts, que està fent la gira del 20è aniversari.

Morir sabent poques coses, publicat a Edicions del Periscopi és el seu primer llibre.

L'OBRA:

Morir sabent poques coses és un recull d'onze contes on la mort i el dol en les seves diverses formes tenen un paper important.

El llibre comença amb una cita del Cròniques de la veritat oculta de Pere Calders:

"Des d'aquell moment, un desballestament absolut del meu «jo» va guiar-me els passos i ni els amics més íntims no m'haurien reconegut."

Els contes de Barceló combinen l'humor negre amb la ciència-ficció i es connecten entre ells a partir de petits detalls que el lector més atent podrà entrelligar. L'escriptor parteix sempre de la quotidianitat per portar els personatges cap a situacions patètiques, que són abordades més des del pensament científic que des de la catarsi, com si es tractés gairebé d'un estudi psicològic. (De *Per una mort seriosa* de Mateu Segarra, a Núvol)

En una entrevista a Vilaweb, l'autor ens parla del procés dels contes i de les cançons del seu grup:

“—Com ha estat el procés d'escriure un llibre de relats venint d'escriure lletres de cançons?

—Hi havia idees que no cabien en una cançó i buscava noves maneres de tirar-les endavant. Vaig estar dos cursos a l'aula d'escriptura de Girona i en el mòdul final hi havia l'opció de fer un treball personalitzat i tenir un tutor que et guiés cap a un projecte. Vaig tenir la sort i el privilegi de tenir en Vicenç Pagès Jordà. Vam començar com a mestre i alumne i vam acabar essent amics. Em va ajudar a donar-li forma fins que vaig entregar el manuscrit a Periscopi el 2021.

—Molts elements dels relats recorden les cançons dels Amics: aquest punt de patetisme, els detalls quotidians... Sovint feu cançons que són relats curts.

—Vull pensar que estan emparentats perquè surten del mateix lloc. Una cançó és molt marcada: dura entre tres i cinc minuts, tens tornades, estrofa, un pont... Aquí era lliure de fer el que volgués, sense limitació d'extensió ni de tema. Al final, les cançons sempre tenen sis o set temes molt concrets i comuns: l'amor, el despit... Un conte permet jugar molt més, però és trampós perquè començar-lo és molt fàcil i acabar-lo de manera que el lector vegi que l'has agafat de la mà i l'has portat fins a un lloc que val la pena costa moltíssim.”

Per saber-ne més:

- [Per una mort seriosa, de Mateu Segarra a Núvol.cat](https://www.perunamortseriosa.cat)
- ["Les recompenses a la vida arriben a deshora, entrevista a Vilaweb](https://www.vilaweb.com/entrevista/joan-enric-barcelo)
- ["Tinc por a morir", entrevista a El Nacional](https://www.elnacional.es/cultura/2022/05/10/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia)
- [Joan Enric Barceló, l'home que també \(treballa\) fent de contista, a La Vanguardia](https://www.vanguardia.com/cultura/2022/05/10/joan-enric-barcelo-l-home-que-tambe-treballa-fent-de-contista-a-la-vanguardia)

